

MINISTER ŚRODOWISKA

Warszawa, dnia 10.11.2010 r.

Andrzej Kraszewski

DIŚ-OA-H-81/10/MW
DIŚoa-076-17/52146/10/MW

SEKRETARIAT
L. 17 SA.
Otrzymało: 22.11.2010.
L. 17 SA.
P. 17 SA.
M. 17 SA.
S. 17 SA.

Pan
Marek Roszkowski
Prezes Zarządu
Biura
Planowania Rozwoju Warszawy S.A.
ul. Batorego 16
02-591 Warszawa

Szanowny Panie Prezencie,

Odpowiadając na Pana pismo z dnia 29.09.2010 r., znak: DN-57/2010, dotyczące określenia właściwych wskaźników hałasu na rzecz ustalenia granic obszaru ograniczonego użytkowania, w związku z ponadnormatywnym akustycznym oddziaływaniem na środowisko lotnisk, uprzejmie wyjaśniam, co następuje.

Standardem jakości środowiska, odnoszącym się do stanu akustycznego środowiska, jest dopuszczalny poziom hałasu w środowisku, wyrażony wskaźnikami hałasu zdefiniowanymi w art. 112 a ustawy – Prawo ochrony środowiska, czyli:

- wskaźnikami hałasu L_{DWN} i L_N mającymi zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony środowiska przed hałasem (w szczególności do sporządzania map akustycznych oraz programów ochrony środowiska przed hałasem), umożliwiającymi rozpoznanie stanu akustycznego środowiska w odniesieniu do roku kalendarzowego,
- wskaźnikami hałasu $L_{Aeq D}$ i $L_{Aeq N}$ mającymi zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska w odniesieniu do jednej doby.

Art. 135 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25 poz. 150 z późn. zm.) stanowi, że jeżeli z przeglądu ekologicznego, albo z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaganej przepisami ustawy z dnia 14 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, albo

z analizy porealizacyjnej wynika, że mimo zastosowania dostępnych rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych nie mogą być dotrzymane standardy jakości środowiska poza terenem zakładu lub innego obiektu, to dla oczyszczalni ścieków, składowiska odpadów komunalnych, kompostowni, trasy komunikacyjnej, lotniska, linii i stacji elektroenergetycznej oraz instalacji radiokomunikacyjnej, radionawigacyjnej i radiolokacyjnej tworzy się obszar ograniczonego użytkowania.

Obszar ograniczonego użytkowania nie jest mapą akustyczną, ani programem ochrony środowiska, na rzecz sporządzania których, zgodnie z wymogami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/49/WE z dnia 25 czerwca 2002 r., odnoszącej się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku (Dz. Urz. WE L 189 z 18.07.2002, str. 112), wprowadzono do polskiego ustawodawstwa wskaźniki hałasu L_{DWN} i L_N .

Z ustawy - Prawo ochrony środowiska jednoznacznie wynika obowiązek dotrzymania nie tylko dopuszczalnego poziomu hałasu wyrażonego wskaźnikami L_{DWN} i L_N ale również wskaźnikami hałasu $L_{Aeq D}$ i $L_{Aeq N}$.

W aktualnym stanie prawnym dotrzymanie dopuszczalnego poziomu hałasu wyrażonego wskaźnikami $L_{Aeq D}$ i $L_{Aeq N}$ jest tożsame z dotrzymaniem dopuszczalnego poziomu hałasu wyrażonego wskaźnikami L_{DWN} i L_N , podczas gdy taka zależność nie występuje odwrotnie. Dotrzymanie wartości dopuszczalnego poziomu hałasu wyrażonego wskaźnikami L_{DWN} i L_N nie oznacza bowiem dotrzymania dopuszczalnego poziomu hałasu wyrażonego wskaźnikami $L_{Aeq D}$ i $L_{Aeq N}$.

Niniejsze zróżnicowanie wskaźników hałasu ma na celu bieżącą kontrolę kształtowania się klimatu akustycznego w środowisku, co jest podyktowane koniecznością zapewnienia człowiekowi właściwych, z akustycznego punktu widzenia, warunków do życia nie tylko w skali roku kalendarzowego, ale również w odniesieniu do jednej doby.

O zasadności posilkowania się wskaźnikami hałasu odnoszącymi się do jednej doby stanowią m.in. opracowania Światowej Organizacji Zdrowia („Night noise guidelines for Europe”, WHO, 2009 r.), z których wynika, że organizm ludzki reaguje na każde pojedyncze zadziaływanie akustyczne (w szczególności w porze nocy), a uśrednianie oddziaływań akustycznych w skali roku może mieć jedynie zastosowanie do prowadzenia badań epidemiologicznych (np. w dziedzinie kształtowania się zmian ciśnienia krwi).

Reasumując, granice obszaru ograniczonego użytkowania należy określać stosując wskaźniki $L_{Aeq D}$ i $L_{Aeq N}$, co nie pozostaje w sprzeczności z realizacją długookresowej polityki na rzecz ograniczania ponadnormatywnych akustycznych oddziaływań na środowisko.

Z poważaniem

Z up. MINISTRA
PODSEKRETAŃ STANU
GŁÓWNY KONSERWATOR PRZYRODY

Janusz Zaleski